

Biography

Farhang Sharif was born in Amol in 1931. Since the age of four, he learned music from his father's music lessons, and he also was influenced by great music scholars such as Abdol-Hossein Khan Shahnazi (Haj Ali Akbar Khan Shahnazi's brother), who as his father's friends, would come over to visit. At the age of twelve, he successfully played his first solo performance which was broadcast live on radio, and followed by that he started playing often in the 'Golha' radio music program; as a Tar-player, he accompanied the guest vocalists of the program. Along his artistic career, Sharif has had the experience of working with great vocalists such as Rouh-Angiz Taj, Gholam-Hossein Banan, Shajarian, Mahmoudi Khansari, Iraj, Akbar Golpayegani, etc; he is also the composer of Akbar Golpayegani's very first Tasnif (ballad). He is a recipient of Iran's 'Top Medal of Arts' (equivalent to a PhD in Arts) from the Iran's Ministry of Culture during the presidency of Mr. Khatami. For some years, he taught music in some renowned American universities. He also participated in international music festivals such as the Berlin Music Festival and managed to present a proper desirable image of his instrument, the 'Tar', to the world. With Saacid Roudbari (the Tonbak player) on his side, he had two influential, moving performances in the 21st Fajr International Music Festival in Iran. His accompaniment with Mohammad-Reza Shajarian's vocals in 'Avaz-e Homayoun' has been among the most memorable works of the two masters. Farhang Sharif is regarded as one of the most renowned soloists and improvisational players; the highest climax of the solos in Iranian music is based on improvisation, but whenever the improvisation is innovative in style and genuinely inspiring, it will be well-received by the public and the elite; and few artists have made it to this highest level as solo-players in the history of music. Undoubtedly, his genuine and unmatched style on one hand, and his powerful, flawless musicianship as well as his creative intuition on the other, makes Farhang Sharif one of the rare original artists, whose delightful pickings raise the spirits of the music-lovers. His innovative musicianship - either in technique and melodic eloquence - contains many informative lessons for the players and Iranian music lovers to learn.

- نوازنده تار
- بداهه نواز
- دارای نشان درجه یک هنری معادل دکترا
- مدرس موسیقی در ایران و چند سالی نیز در آمریکا

- Tar Player
- Improvisational Player
- Awarded Iran's 'Top Medal of Arts', equivalent to a PhD in Arts
- University Music Professor in Iran, and for some years in universities of the United States

بیوگرافی و توضیحات

فرهنگ شریف در سال ۱۳۱۰ در آمل به دنیا آمد. او از چهار سالگی تحت تاثیر آموزش موسیقی توسط پدرش و نیز رفت و آمد بزرگان موسیقی به منزل آنها خصوصاً عبدالحسین خان شهنازی، برادر حاج علی اکبرخان شهنازی، موسیقی را فراگرفت. وی در سن دوازده سالگی نخستین تک نوازی خود را که به صورت زنده از رادیو پخش می شد با موفقیت اجرا کرد و به دنبال آن در اغلب برنامه های گلها به عنوان تک نواز، آواز خوانندگان برنامه را همراهی می کرد. شریف در کارنامه هنری خود تجربه همکاری با خوانندگانی چون روح انگیز، تاج، غلامحسین بنان، شجریان، محمودی خوانساری، ایرج، اکبر گلپایگانی و... را داشته و نخستین تصنیف اکبر گلپایگانی از ساخته های او می باشد. او دارای نشان درجه یک هنری معادل دکترا است که در دوره ریاست جمهوری آقای خاتمی به وی اهدا گردید. همچنین چند سالی را در دانشگاه های مطرح آمریکا به امر آموزش موسیقی مشغول بود و در چند فستیوال بین المللی از جمله فستیوال موسیقی برلین توانست تصویر شایسته ای از ساز تار به جهانیان ارائه نماید. وی در بیست و یکمین جشنواره موسیقی فجر، دو اجرا به اتفاق سعید رودباری (نوازنده تنبک) داشت، که بسیار تاثیرگذار بود و همچنین هم نوازی وی با محمد رضا شجریان در آواز همایون از جمله به یادماندنی ترین آثار این استاد و استاد شجریان به شمار می رود. فرهنگ شریف از تکنوازان و بداهه نوازان بنام موسیقی ایرانی محسوب می گردد؛ یکی از نقاط اوج در موسیقی ایرانی تکنوازی بر پایه بداهه پردازی است اما آنجا که این بداهه نوازی موجب سبکی نو و ممتاز باشد قبول عام و خاص یافته و نوازنده آنرا به درجه اجتهاد میرساند که بالاترین درجه در تکنوازی است و در طول تاریخ موسیقی معدود نوازندگانی به این رتبه رسیده اند. فرهنگ شریف با سبک ممتاز و بی بدیل خود از سویی و نوازندگی پر صلابت و شفاف و طبع خلاق خویش از سوی دیگری شک از نوادر هنرمندان اصیل این مرز و بوم است که نه تنها زخمه های دلنشین او جان مشتاقان را جلا می دهد بلکه شیوه بدیع نوازندگی او چه در زمینه تکنیکی و چه در زمینه جمله پردازی و فصاحت و بلاغت ملودیک، مطالب آموزنده فراوانی برای نوازندگان و علاقمندان به موسیقی ایرانی در بر دارد.